

Ταρχμ. τατάρμ, ο πόλεμος ὀγρήγορα ἀρχίζει, καὶ ἡ βουλὴ εὐρίσκειται ἑστὴν ἀποθέωσί της, τὸν ἐαυτὸ του μοναχὰ ὁ Θεοδωρὴς ψηφίζει, καὶ τέλος Πρόεδρος πετᾷ ὁ σὶρ Βαλαωρίτης. Ζήτω, φωναῖς, φιλήματα ἀπ' τῆς καρδιᾶς τὰ βάθη, μὰ ποῦναι ὁ Ἀλέξανδρος; . . ἀπὸ παντοῦ ἐχάθη.

Ἐ! τότε ἄφησα καὶ ἐγὼ τὴν ὑψηλὴ μου θέσι, καὶ σὰν κοιμήθηκα βαθυὰ τὴν νύκτα μου ἐφάνη σὰν νῆθελε ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς νὰ πέσῃ μὲς ὅτῃς γνωστῆς Πλατείας του τ' ὠραῖο συντριβάνι. Μὰ πάλι σὰν νὰ ἔτρεξε μὲς ὅτ' ἀνοικτό του σπῆτι, διαβάζοντας ἐξάψαλμο γιὰ τὸν Βαλαωρίτη.

Souris.

Εἰς τὴν Βουλὴν τὸν Ἀριστείδην Οἰκονόμου.

Ὅταν μία θέσις τῆς ἀντιπροσωπείας τῶν Καλαβρύτων μένει κενή, εἰς τὸν ἀλλάμον παντὸς πολίτου ποθοῦντος νὰ βλέπῃ ὅλας τὰς ὑπεροχὰς συγκεντρουμένας ἐν τῷ περιβάλλῳ τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας αὐτομάτως ἐμφανίζεται τὸ ὄνομα ἐκείνου, ὅστις τὸσόν γενναίως, ἐθνικῶς καὶ ἀξιοπρεπῶς τ' ἀντεπροσώπευσε κατὰ τὴν Ἡ'. περιόδον τῆς Βουλῆς, ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον τὰ συνησπισμένα πάθη τῆς Ἀντιπολιτευσεως ἡμποδίσαν νὰ ἐκλέξωσιν ἀντιπρόσωπόν των οἱ Ἀθηναῖοι, ἐκεῖνον ὅστις μετὰ τῶν ὅλων τῶν πολιτευτῶν ἐνεβάθυνε μετὰ πλειοτέρου φίλτρου εἰς τὰ τραπᾶ τῆς ἐθνικῆς ζωῆς μας καὶ ἐμελέτησε τὰ μέσα τῆς θεραπείας των—τὸ ὄνομα τοῦ **Ἀριστείδου Οἰκονόμου**.

Ὁ πολιτευτὴς οὗτος εἶναι ὁ θερμότερος ὑπέρμαχος ἰδεῶν σωτηρίων διὰ τὸ Ἔθνος.

Δὲν εἶναι πολιτευτὴς ἐκ συμφέροντος, οὔτε ἐκ τυχαίας φιλοδοξίας, οὔτε ἐνεκα περιστάσεων· ἀλλὰ πολιτευτὴς ἐκ φύσεως, ἐκ κλίσεως.

Ἐπολιτεύετο καὶ ὡς φοιτητὴς καὶ ὡς δικηγόρος καὶ ὡς Εἰσαγγελεὺς καὶ ὡς Βουλευτὴς.

Πολιτεύεται τώρα καὶ ὡς ἰδιώτης.

Ἐχει κατασκευάσει ἐν τῷ πνεύματι αὐτοῦ ἰδεῶδες ἐλληνικῆς πολιτικῆς καὶ ποθεῖ νὰ ἴδῃ αὐτὴν ἐφαρμοζομένην, ἀδιαφορῶν περὶ τοῦ ἐφαρμοσόντος.

Τὸ ἰδεῶδες τῆς πολιτικῆς αὐτῆς εἶναι ἀρνησις τῆς τρεχούσης πρακτικῆς τῶν Ἑλλήνων πολιτικῆς, δι' ἧς ἔχομεν Σύνταγμα καὶ ἐσμὲν δούλοι, ἔχομεν πόρους καὶ εἴμεθα καταχρεωμένοι, ἔχομεν δυνάμεις καὶ δὲν ἔχομεν στρατὸν, ἔχομεν μέλλον καὶ δὲν ἔχομεν παρόν.

Τοῦ κ. Ἀριστείδου Οἰκονόμου τὸ πρόγραμμα εἶναι εὐρύ.

Θέλει τὴν χρηματικὴν πίστιν δι' ὅλους καὶ προτείνει τὴν κατάργησιν τοῦ τραπεζικοῦ μονοπωλίου.

Θέλει τὴν δικαιοσύνην δι' ὅλους καὶ πολεμεῖ τὴν δικαστικὴν ἰσοδυστοχίαν, ὑπὸ τὸ θάλπος τῆς ὁποίας διεκορεύθη ἡ Θέμις.

Θέλει τὴν ἀνεσιν δι' ὅλους καὶ μάχεται ὑπὲρ κατάργησιν τῶν τελωνειακῶν δασμῶν τῶν πρώτων ἐφοδίων τῆς ζωῆς καὶ τῶν πρώτων τῆς βιομηχανίας ὑλῶν. Θέλει τὴν χειραφέτησιν τῶν δουλοπαροίκων γεωργῶν

καὶ προτείνει τὴν ἀναθεώρησιν τῶν διπλωμάτων τῶν μεγάλων γαιοκτησιῶν.

Θέλει τὴν ἐντάσιν τῆς κατωτάτης παιδείσεως καὶ τὸν ριζικὸν καθαρισμόν τοῦ Πανεπιστημίου.

Θέλει στρατιωτικὴν θητεῖαν ἐνὸς ἔτους, ὣν σύμφωνος ἐν τούτῳ μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη· θέλει τὴν αὐξήσιν τοῦ στρατιωτικοῦ σιτηρεσίου καὶ τὸν ὀργανισμόν στρατιωτικοῦ ταμείου διὰ τὸ πολεμικὸν μέλλον τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Οἰκονόμου ἔχει τὸν λόγον δυνατόν, εἶναι ὁ καλύτερον τεχνικώτερος τῶν ῥητόρων τῆς Βουλῆς καὶ παρὰ τῷ πολιτικῷ αὐτῷ συγκρινῶνται τὰ πλέον ἀφηρημένα τῶν αἰσθημάτων μετὰ τῶν θετικωτέρων ἰδεῶν καὶ αἱ μεταφορικώτεροι εἰκόνες μετὰ πληθὺς ξηρῶν ἀριθμῶν καὶ γεγονότων.

Δὲν εἶναι ἐκπεφρασμένος δημοκρατικὸς· ἔχει ἰδίαν λέξιν διὰ τὸ χρῶμα τῆς πολιτικῆς του· εἶναι λαϊκός. Θέλει τὴν ὕλικήν, ἠθικήν καὶ πολιτικὴν ἀνόρθωσιν τοῦ λαοῦ, ἀδιαφορῶν διὰ τὸ πολίτευμα. Εἶναι μᾶλλον κοινωνιστὴς ἢ δημοκρατικὸς, ὑπὸ τὴν στενὴν ἐποψίν τοῦ τίτλου τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κράτους.

Ἐλπίζει τὴν διὰ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ λαοῦ ριζικὴν μεταλλαγὴν τῆς τρεχούσης πολιτικῆς πρὸς τὸ ὕλικόν καὶ ἠθικὸν συμφέρον τῶν μεγάλων λαϊκῶν ὁμάδων καὶ ἰδίᾳ τῶν μέσων καὶ κατωτάτων κοινωνικῶν στρωμάτων.

Διὰ τοῦτο ἐννοοῦσε νὰ ἐκλεχθῇ Βουλευτὴς ἐκ τῶν σπλάγγων τῆς πρωτεύουσας, διότι ἡ πρωτεύουσα εἶναι παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς κρατούσης φαυλοκρατίας καὶ πρέπει ὁ κλονισμὸς νὰ προέλθῃ ἐγγύθεν.

Ἐχει σχηματίζει στερεὰν δημοτικότητα περὶ τὸ ὄνομα του· ἀγαπᾶται ὅχι μόνον ὑπὸ ἀτόμων, ἀλλ' ὑφ' ὁμάδων ὁλοκληρῶν. Αἱ ὑπερτετρακισχίλιαι ψῆφοι ὡς ἔλαβεν ὡς Βουλευτὴς Ἀττικῆς ἦσαν ψῆφοι πλατωνικά. Οὐδεμίαν αἰθούσα ὑποψηφίου ἐδέχθη τόσας ἐπισκέψεις καθ' ὁμάδας πεπυκνωμένας. Τὸν ἐπεσκέπτοντο τμήματα κοινωνικά.

Δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι αὐτὸς ἔχει τὸ πολυπλήθεστον κόμμα, ἀσχημάτιστον, ἀνεπίσημον, ἀλλὰ διαθέτον τοὺς μεγαλειτέρους ἀριθμοὺς τῶν ἀνεξαρτήτων πολιτῶν, οἵτινες ἐκουράσθησαν καμφθέντες ὑπὸ τῆς φαυλοδικίας καὶ θέλουν ἀνόρθωσιν τῶν πεπτωκότων καὶ εἰσαγωγὴν ριζικῶν μεταρρυθμίσεων.

Ἄν τῷ κ. Οἰκονόμου, ὑποψηφίου ὄντι Ἀττικῆς, τὰ Καλαβρυτὰ τῷ ἐξέθησαν κάλην, πολλῶ μᾶλλον ὀφείλουσι νὰ πράξωσι τοῦτο τώρα, ὅτε ἐχόρευσε μία θέσις ἀντιπροσώπου των.

Εἰς τὰ Καλαβρυτὰ ὀφείλομεν τὸν Οἰκονόμου τῆς Ὀγδόης Βουλευτικῆς Περιόδου· εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν Καλαβρύτων δεῖν νὰ ὀφείλωμεν καὶ τὸν Οἰκονόμου τῆς Ἐννάτης Βουλευτικῆς Περιόδου.

Καλιδάν.

N. AMBRAZHS

Ἐξ ὅλων τῶν ἀντιπροσώπων οὓς μᾶς ἀπέστειλαν αἱ Νέαι Ἐπαρχίαι, ὁ πρωτοτυπώτερος ὅλων ἦτο ὁ ἐξωστὴς βουλευτὴς Τσουμέρκων **N. Ἀμβράζης**. Προηγείτο τῆς εἰσόδου ἡ φήμη του. Φήμη ἀπαισία, μαύρη. Ἦτο γνωστὸν ὅτι κατηγορήθη ὑπὸ τῶν συγγενῶν του ἐπὶ φοβερῷ κακουργήματι, φόνῳ βραδεῖ, δραματικωτάτῳ, ἐκ

προμελέτης, ἐναντίον τῆς συζύγου του. Ἐξεδόθη βούλευμα ἀθωωτικόν, ἀναστέλλον πρὸς καιρὸν τὴν ποινικὴν κατ' αὐτοῦ καταδιώξιν. Ὁ κόσμος ἦτο περίεργος νὰ τὸν ἴδῃ· πῶς θ' ἀντιμετωπίσῃ τὴν Βουλὴν ὑπὸ τὸ βάρος τοιαύτης κατηγορίας· περιεργότερος ἦτο νὰ τὸν ἀκούσῃ· πῶς θ' ἀπολογηθῇ κατ' ἀποδιδόμενου αὐτῷ τοιούτου ἐγκλήματος. Ἦδη καὶ τὸν εἶδε καὶ τὸν ἤκουσε. Καὶ τὴν χεῖρά του ἔψαυσε· καὶ ἱλαρότητα ἐκ τῶν λόγων του ἡσθάνθη· καὶ συνεκινήθη· καὶ εὐρέθησαν οἱ ἀπολογηταὶ του· καὶ ἡγήθησαν οἱ διώκται του. Καὶ τὸν ἐξέωσαν τῆς Βουλῆς σχεδὸν μετὰ λύπης καὶ τινος ἐνδιαφέροντος. Ὁ κόσμος εἶναι τοιούτος· λησμονεῖ· ἐν αἴσθημα πνίγει τὸ ἄλλο· ἡ παρουσία ἐπιβάλλει· ἡ ἐπισείχεια προχωρεῖ· ἕως οὗ τοι συλλέγονται αἱ δυνάμεις καὶ ἐπανέρχεται πάλιν τὸ κράτος τοῦ πρώτου αἰσθήματος.

Ἄλλ' ὁ Ἀμβράζης δὲν ἐξεδιόχθη τῆς Βουλῆς ὡς υποτιθέμενος κακοῦργος· ὑπεβλήθη ὡς ἀνήλικος. Ποία ἀντίθεσις! Νὰ πολεμῇ εἰς ἀνθρώπος τὴν περὶ κακοῦργου ὑπόληψιν καὶ συνάμα τὴν περὶ ἀνηλίκου πρόληψιν. Ἐγκληματίας καὶ βρέφος! Καὶ νὰ ἀρνήται καὶ τὰ δύο, ἐπικαλούμενος Οὐγκὼ καὶ Βρωμοσπητάκην, θεὸν καὶ διάβολον, μοιχὸν καὶ Χρυσόστομον, μαρτυρικὰ καὶ γράμματα χωρικών.

Διὰ τοῦτο τὸ βουλευτικὸν μέλλον δὲν ἐκλείσθη ἀκόμη εἰς τὸν Ἀμβράζην. Ἐπιμένει μάλιστα ἀμέσως νὰ ἐκτεθῇ ὡς ὑποψήφιος καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν, ὡς μὰς εἶπεν, εἶναι βέβαιος ὅτι τόσα θὰ προμηθευθῇ πιστοποιητικά, ὥστε θὰ παρτάξῃ πρὸ τῆς Βουλῆς νὰ τοὺς ἴδῃ ὀφθαλμοφανῶς, ἕνα πρὸς ἕνα, καὶ τοὺς τριακονταένα Μαρτίους ἢ Μαίους του, θὰ φέρῃ μάλιστα χιόνα ἐκ τῶν πρώτων καὶ γρασιδι ἐκ τῶν δευτέρων.

Οὐδέποτε εἶδον κολοσσιότερον ἐκτισμένον ἀνθρώπον. Εἶναι ὡς τὰ πρωτόκτιστα τῶν ἀρχαίων τεῖχη, ἐσχηματισμένος ἐξ ὀγκολίθων. Καὶ τοῦ Κυβερνήτου Πετιμεζᾶ πλατυνωτότερος. Τεμάχιον βράχου ἀπεσπασμένος, ἐξ ἐκεῖνων τὰ ὅποια τὴν νύκτα παρουσιάζονται ὡς σκιαὶ ἢ φαντάσματα ἀνθρώπων. Ἄλλ' ὁ Ἀμβράζης δὲν εἶναι διόλου φάντασμα· εἶναι ταῦρος διδασχθεὶς νὰ βαίῃ ἐπὶ τῶν δύο ποδῶν του καὶ ἀξιών νὰ γίνῃ βουλευτὴς, ἀφοῦ τόσοι ἄλλοι Μινώταυροι βουλευόνται περὶ τῆς πατρίδος ὑπὸ σκιά. Καὶ ὅμως τὸ πρόσωπόν του δὲν γρονθοκοπεῖται διόλου μὲ τὸ βούλευμα ἐνθα παρίσταται ὡς . . . κατακτητῆς καρδιῶν. Οἱ ζῶντο ὀφθαλμοὶ του συνδυάζονται μὲ τὰ κανονικὰ χαρακτηριστικά του καὶ γλυκαίνονται εἰς δυνατὸν μειδιάμα περιάπτουν εἰς τὸν ὀγκόλιθον τρυφερότητα. Ὁ Ἀμβράζης κομψεύεται καὶ δυνατὰ μάλιστα. Μαρτυροῦσι τὰ γαβοριτάκια του, ἀρχαιοτάτης ἀληθῶς ἐποχῆς, ἀλλὰ κομψά.

ὑπὸ τοιοῦτο σῶμα κρύπτεται βεβαίως ψυχὴ πολὺ δυνατὴ. Τὸ ἀπέδειξεν ἐν τῇ ὁμιλίᾳ του εἰς τὴν Βουλὴν. Καὶ περὶ ὑπὸ τὸ βάρος φοβερᾶς κατηγορίας ὁμίλησε μετὰ θάρρους. Ἐκλαυσεν, ἐγέλασε, συνεκίνησεν, ἤρθη εἰς ὕψος φωνῆς, ἡλλαξεν ὕψος λόγου, ἐπέβαλλεν εἰς τὸν θόρυβον, ἠκούσθη. Ἐὰν ἔμενε βουλευτὴς, ὁ φεουδάρχης Καραπάνος θὰ εὕρισκε τὸν μισητότερον ἀντίπαλόν του. Ἐν τῷ ἀγροτικῷ ζητήματι θὰ ἐμορφόυτο εἰς Πάρνελ διὰ τοὺς Ἰρλανδοὺς τῆς Ἀρτας.

τὸ ὅποσον ἠνάγκασε τὸν ἀγαθὸν κ. Δημητρακάκην νὰ εἴπῃ λίαν μετριοφρόνως περὶ ἐκτου καὶ τῶν συναδέλφων του: "Οἱ μας ἔχουμεν εἰς τὴν ῥάχην τοιαῦτα βουλευματα.

Ἀριθ. 3.

Τὸ Συμβούλιον τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν συγκείμενον ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ Α. Χωματιανοῦ προεδρεύοντος, κωλυομένου τοῦ Προέδρου καὶ τῶν ἀρχαιοτέρων δικαστῶν, Χ. Σοφιανοῦ ἀνακριτοῦ καὶ Ἰωάννου Βουλπιώτη.

Συνελθὼν ἐν τῷ πρὸς διάσκεψιν δωματίῳ τὴν 30 Δεκεμβρίου 1878 παρουσίᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως Γ. Μπένση καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Ἡλίας Γαβαλά, ἵνα συσχεψάμενον ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως.

Ὁ Νικόλαος Ἀμβράζης κατηγορήθη ἐπὶ φόνῳ.

Συνεπεῖα τῆς καταγγελίας ταύτης διετάχθη καὶ ἐνηργήθη τακτικὴ ἀνάκρισις κατὰ τὴν δίοδον τῆς ὁποίας ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 712 ε. ε. ἐνταλμα φυλακίσεως ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ Χ. Σοφιανοῦ, καὶ ταύτης περαιωθείσης, ὑποβαλὼν πρὸς τὸ Συμβούλιον τοῦτο ὁ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελεὺς τὴν σχηματισθεῖσαν δικογραφίαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1498 ε. ε. ἐγγράφου προτάσεως τοῦ ἐξέθεσεν ὅτι προκύπτει μὲν ἐκ τῆς ἀνακρίσεως, ὅτι ὁ κατηγορούμενος βαρέως ἔφερε τὴν πρὸ τοῦ γάμου του διακόρευσιν τῆς συζύγου του καὶ ὅτι ταύτην διὰ τοῦτο καὶ δι' ἄλλους τινες λόγους μὴ διακριθῶθέντας ἐβασάνιζεν αἰκίζων περιφρονῶν οἶονε φυλακίζων ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ἀλλ' αἱ περὶ τούτου ἐνδείξεις συνδυαζόμεναι πρὸς τὴν ἐκθεσιν τῶν ἱατρῶν ἐπισκεψαμένων τὴν θαναῦσαν σύζυγόν του καὶ μὴ δυνηθέντων νὰ διαγνώσωσι τὸ αἷτιον τοῦ θανάτου τῆς ὡς ἐκ τῆς προχωρησάσης σήψεως, δὲν εἰσὶν ἐπαρκεῖς καὶ πρὸς στήριξιν δημοσίας κατηγορίας κατ' αὐτοῦ ἐπὶ φόνῳ, καὶ προέτεινε νὰ πύσῃ πρὸς καιρὸν τῆς περαιτέρω ποινικῆς καταδιώξεως κατὰ τοῦ Ν. Ἀμβράζην ἐπὶ φόνῳ τῆς συζύγου του καὶ διατάξῃ τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπόλυσίν του.

Ἀκούσαν αὐτοῦ καὶ προφορικῶς ἐν Συμβουλίᾳ ἀναπτύξαντος τὴν προκατατεθεῖσαν πρότασίν του καὶ ἀποχωρήσαντος.

Ἰδὼν τὴν Δικογραφίαν.

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως προκύπτουσι τὰ ἐξῆς· ὁ κατηγορούμενος Ν. Ἀμβράζης καθὸ σπουδαστής τῆς Θεολογίας ἐσχετίσθη κατὰ τὸ ἔτος 1877 μετὰ τοῦ πρώην ἐπισκόπου Σταυρουπόλεως Κωνστ. Πλεζιώτου, ἐν Ἀθήναις τότε διαμένοντος, ὑπὸ τὸ πρόσχημα δὲ τοῦ φίλου εἰσερχόμενος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ κατῳρῶσε καθ' ὃ εἶχε σύστημα πολλάκις οἰκογενειακὸν γινόμενον σκάνδαλλον, νὰ ἐμπνεύσῃ ἔρωτα εἰς τὴν ἀνψιὰν τοῦ πρώην Σταυρουπόλεως Ἀνδριάναν· ἀποτέλεσμα δὲ τοῦ ἔρωτος τούτου ὑπῆρξεν ἡ τέλεσις γάμου μετὰ αὐτοῦ καὶ τῆς ρηθείσης ἀνψιάς τοῦ πρώην Σταυρουπόλεως. Πλὴν μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου ἀπὸ τοῦ γάμου του χρόνου, εἴτε διότι δὲν εὗρεν, ὡς ἔλεγε, τὴν σύζυγόν του παρθένην, (ὅπερ λίαν πιθανόν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ βεβαιωμένον ἐκ τῆς ἀνακρίσεως, διότι αἱ προσαγόμεναι περὶ τούτου ἰδιόχειροι ὁμολογίαι τῆς συζύγου τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ θεοῦ αὐτῆς εἶναι λίαν ἀμφίβολον ἂν ἀπορρέωσιν ἐξ ἐλευθέρως τούτων θελήσεως, ἢ ἀκριβέστερον, ὅτι ἐγείρονται

Ἦδη ἀρχαμένης τῆς συνεδριάσεως ἐκυκλοφόρει εἰς χεῖρας τῶν βουλευτῶν τὸ ἐξῆς ἀξιοπερίεργον βούλευμα.

υπόνοιαι ὅτι τὰ ἔγγραφα ταῦτα συνετάχθησαν ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἐν σχεδίῳ, ἀντεγράφησαν δὲ καὶ ὑπεγράφησαν τὸ μὲν ὑπὸ τῆς συζύγου του, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ θεῖου αὐτῆς ὑπὸ κράτος τῆς βίας·) εἶτε διότι, ὡς τινες μάρτυρες ἀναφέρουσι, μὴ λαβὼν ὅσῃ ἠλπίζεν ὅτι θὰ λάβῃ προῖκα ἢ ἄλλας λαβὼν ἐλπίδας κρείττονος ἀποκαταστάσεως καθ' ὃ εἰς ἄκρον τετυφωμένος μετρημελὴς διὰ τὸν γάμον του, εἶτε τέλος ὡς ἄλλοι μάρτυρες βεβαιοῦσι διότι κορεσθεὶς ὑπὸ ἔρωτος πρὸς τὴν μετ' αὐτοῦ συνοικοῦσαν γυναικαδέλφην του Ραλοῦν (ὅπερ καὶ τὸ πιθανώτερον, ἀφοῦ ἐπιστημονικὴ ἐξέτασις ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ γυναικαδέλφος του αὕτη ἦτο διακεκορευμένη) καὶ ποθὼν νὰ συζήσῃ μετ' αὐτῆς, ὡς μόνον κώλυμα εἰς πραγματοποίησιν τοῦ πόθου του τούτου διέβλεπε τὴν σύζυγόν του· μετὰ παρέλευσιν λέγομεν ὀλίγου ἀπὸ τοῦ γάμου του χρόνου ἤρχισεν νὰ κακομεταχειρίζηται ὅχι μόνον τὴν σύζυγόν του, ἣν ἐγκλείσκειν ἐντὸς δωματίου τινος τηρῶν ἔδερν σκληρῶς καθ' ἑκάστην ἔνεκεν ἀσημάντων ὅλως καὶ ἀναξίων προσοχῆς ἀφορμῶν, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ ἄνευ τινὸς ἀφορμῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν θεῖον τῆς συζύγου του, τὸν πρῶτον ἐπίσκοπον Σταυρουπόλεως, ὃν πλειστάκις ῥάπισας καὶ ἐπανειλημμένως τοῦ οἴκου ἐκβαλὼν ἐν ὥρᾳ νυκτός, ἐπὶ τέλους δὲ καὶ δεινῶς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τραυματίσας διὰ ῥάβδου, ἠνάγκασε νὰ ἀναχωρήσῃ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ μεταβῇ εἰς Ἀνδρόν, τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του· μείνας δὲ οὕτως ὁ κατηγορούμενος ἀπόλυτος ἐν τῷ οἴκῳ κυρίως, ἐπέτεινεν εἰς τοσοῦτον βαθμὸν τὰς κατὰ τῆς συζύγου του κακώσεις, ὥστε συνεχῶς ἐκίνει εἰς ἀγανάκτησιν τοὺς πλησίον τοῦ οἴκου του κατοικοῦντας, αὐτόπται δὲ μάρτυρες ἀμφοτέρων τῶν φύλων βεβαιοῦσιν οἱ μὲν ὅτι εἶδον πολλάκις τὸν κατηγορούμενον δέροντα ἄνευ τινος ἀφορμῆς τὴν σύζυγόν του, καὶ ὅτι προσδραμόντες εἰς βοήθειαν αὐτῆς ἐκτυπήθησαν καὶ οὗτοι ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου, οἱ δὲ (καὶ οὗτοι εἰσι γυναῖκες) ὅτι πλέον ἢ ἅπαξ ἡ σύζυγος τοῦ κατηγορουμένου ἐπέδειξε πρὸς αὐτὰς τὸ σῶμά της, ὅπερ ἦτο καταμέλανον ἐκ τῶν ῥαβδισμῶν, ἕτεροι δὲ ἐπίσης αὐτόπται καὶ αὐτήκοοι τῶν γοερῶν φωνῶν τῆς συζύγου του μάρτυρες, ἀναμφισβήτητου δὲ ἀξιοπιστίας, βεβαιοῦσιν ὡσαύτως ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἔδερν αὐτὴν δις καὶ τρίς τῆς ἡμέρας ἀνηλεῶς, καὶ ὅτι ἔπραττε τοῦτο εἰς συνθήεις καὶ ὠρισμένας ὥρας ἀφοῦ πρότερον προσέδενε ταύτην ἐπὶ τῆς κλίνης, ὅπως μὴ δύναται νὰ κινήται.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν περιστάτικων τούτων προκύπτουσι βαρεῖαι υπόνοιαι, ὅτι ὁ θάνατος τῆς συζύγου τοῦ κατηγορουμένου, ὑγειοῦς πρὸ τοῦ γάμου τῆς οὐσῆς, δὲν προήλθεν ἐκ φυσικῆς αἰτίας, ἀλλ' ὅτι ὀφείλεται κυρίως εἰς τὰς συνεχεῖς κατ' αὐτῆς κακώσεις τοῦ κατηγορουμένου συζύγου της, καὶ τὴν ἐν γένει τυραννικὴν καὶ ἀγροῦκον πρὸς αὐτὴν συμπεριφορὰν τούτου. Πλὴν ἐπὶ τῶν ὑπονοίων τούτων, ἅς, ὡς ὀρθῶς καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς ἐν τῇ προτάσει του ἀναφέρει, ἡ πρὸς βεβαίωσιν τῆς αἰτίας τοῦ θανάτου τῆς συζύγου του γενομένη ἐπιστημονικὴ ἐξέτασις τοῦ πτώματος αὐτῆς δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐνισχύσῃ, δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ ἐπιτυχῶς δημοσίᾳ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου κατηγορίᾳ ἐπὶ προμελετημένῳ κατὰ τῆς συζύγου του φόνῳ, ἔνεκεν δὲ τούτου δέον νὰ παύσῃ πρὸς καιρὸν ἡ περαιτέρω κατ' αὐτοῦ καταδίωξις.

Διὰ ταῦτα

Παύει πρὸς καιρὸν τὴν περαιτέρω ποινικὴν καταδίω-

ξιν κατὰ τοῦ Ν. Ἀμβράζη ἐπὶ τῇ ἀποδιδόμενη κατ' αὐτοῦ πράξει.

Ἐδημοσιεύθη τὴν 13 Ἰανουαρίου 1879.

Τὸν κατὰ Ἀμβράζη πόλεμον ἀνέλαθεν ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Λεβίδης, ὁμιλήσας δις μετὰ πάθους καὶ ὀρμῆς ἐν μέσῳ πολλοῦ θορύβου κατὰ τοῦ τέως Βουλευτοῦ Τσουμέρκων :

Λεβίδης. Τὸ βούλευμα τοῦτο καὶ κατὰ τὸν Νόμον καὶ κατὰ τὴν Νομολογίαν καὶ κατὰ τοὺς συγγραφεῖς εἶναι βούλευμα ἀθωωτικόν. Ἀλλ' ἐπιτρέπεται πλησίον τοῦ βουλεύματος τοῦ ἀθωωτικοῦ νὰ θέσω τὴν ῥινά μου καὶ ἐγὼ καὶ πάντες ὑμεῖς διὰ νὰ γνωρίσητε τὰ μέσα ἐκεῖνα, ἅτινα ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν, ὅπως, κατόπιν καταθέσεων ὠρισμένων καὶ εὐρισκομένων ἐν τῇ δικογραφίᾳ, ἐπέλθῃ τοιοῦτο. Εἶναι ἐπιτετραμμένον, κύριοι, ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ λέγηται ἡ ἀλήθεια θαρράλως, νὰ εἶπω ὅτι ἐγένετο **χρήσις ὅλων τῶν μέσων**, ἅτινα ἔλαβον χώραν ὅπως Εἰσαγγελεῖς καὶ Συμβούλιον ἐκδώσωσι τοιοῦτο βούλευμα ἀπέναντι τῆς κοινῆς φήμης, ἀπέναντι τῆς κοινῆς κραυγῆς, ἥτις ἠγεῖρετο **ὅταν αὐτὸς ἐφόνευε τὴν ἰδίαν σύζυγον**, (θόρυβος).

Λεβίδης. Πρόκειται νὰ δικάσω ὡς δικαστὴς τῆς οὐσίας καὶ οὐχὶ τοῦ τύπου· δύναμαι νὰ εἶπω, ὅτι δὲν εἶναι δεκτὸς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν σεμνὸν αὐτὸν περίβολον, ὡς τὸν ὠνόμασεν ὁ ἴδιος, διότι φέρει ὀπισθεν αὐτοῦ ἐν βούλευμα, ὅπερ ῥητῶς καὶ καθαρῶς φέρει, ὅτι βαρεῖαι προκύπτουσιν ὑπόνοιαι, ὅτι ὁ θάνατος τῆς συζύγου δὲν προήλθεν ἐκ φυσικῆς αἰτίας, ἀλλ' ὀφείλεται κυρίως εἰς τὰς συνεχεῖς κατ' αὐτῆς κακώσεις τῆς συζύγου της. (θόρυβος) Γινώσκω ἀληθῶς ὅτι ἄλλα κοινοβούλια ἐδέχθησαν καὶ ἀνηλίους· οὔτε ὁ Φῶξ οὔτε ὁ Πίτ εἶχον συμπληρώσει τὸ 21ον ἔτος, ὅταν εἰσῆλθον εἰς τὸ Κοινοβούλιον τῆς Ἀγγλίας. Διότι ὁ μὲν Φῶξ ἦτο 19 ἐτῶν καὶ 4 μηνῶν, ὁ δὲ Πίτ ἦτο ὀλίγον πρεσβύτερος ἐκεῖνου. Ἦσαν ὅμως ὁμολογούμεναι αἱ μέγιστα ἀρεταὶ καὶ τὰ πολλὰ πλεονεκτήματα τῶν ἀνδρῶν ἐκεῖνων. Διὰ ταῦτα, ὡς δικαστὴς τῆς οὐσίας λέγω εἰς τὸν Βουλευτὴν ὅτι δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσέλθῃ ἀπὸ τὰς πόλεις ἐκεῖνας.

Εἰς τὸν κ. Λεβίδην καὶ τοὺς κατηγοροὺς τοῦ ὅλους συλλήβδην ἀπήντησεν ὁ κατηγορούμενος ὡς ἐξῆς :

Ἀμβράζης. Ἀξιότιμοι Κύριοι Βουλευταί. Μολονότι ὁ ἀξιότιμος Κ. Βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Λεβίδης προηγουμένως ἐλάλησε καὶ ἐλάλησεν, ὅχι ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ προκληθεὶς ὑφ' ἐνὸς ἐτέρου, ὁ ὁποῖος καθέται εἰς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα, καὶ τὸν ὀνομάζω, τοῦ Κ. Καραπάνου, καὶ δύναμαι νὰ τὸ ἀποδείξω, καὶ δὲν προσβάλλω κανένα ἀφοῦ τὸ ἀποδεικνύω. . . . (ψυθιρισμός) Κ. Δεσποταῖε, εἰσθε ἐξαδελφός τοῦ Κ. Καραπάνου, καὶ διὰ τοῦτο ἐνδιαφέρεσθε· ἀλλ' ἡ Βουλὴ πρὶν μὲ ἀποβάλλῃ, πρέπει νὰ μὲ ἀκούσῃ.—Μολονότι, λέγω, ὅσα εἶπεν ὁ κ. Λεβίδης εἶναι ὅλως διόλου ἀσχετα πρὸς τὴν ἐνστάσιν, ἥτις γίνεται κατ' ἐμοῦ, ἐγὼ σεβόμενος τὸν ἀξιότιμον Κ. Λεβίδην, θὰ εἰπῶ ὀλίγας λέξεις, καθόσον ἀφορᾷ τὸ κατ' ἐμοῦ βούλευμα (θόρυβος).

Πιστεύω κ. Βουλευταί, ὅτι ὅλοι σχεδόν, ἐξαίρεσει ὀλίγων θὰ ἀνεγνώσατε τὸ εὐαγγελικὸν μυθιστόρημα τοῦ περιφήμου Βίκτωρος Οὐγκώ, τὸ ὀνομαζόμενον «Les misérables» (*Ἀθλιοὶ*) καὶ θὰ παρακαλέσω τὸν κ. Δεσποτάδην νὰ μὴ μὲ διακόπτη, καθὼς ἐξάδελφος τοῦ κ. Καραπάνου, ἀλλὰ νὰ μὲ ἀκούῃ.

Ἐκεῖ, κύριοι, εἶδτε ὅλας τὰς περιπετείας καὶ ὅλας τὰς φάσεις τῆς κοινωνίας. Εἶδτε τὸν δυστυχῆ Γιάννη Ἀγιάνη καὶ τὸν Γιαστούραν. Τίς ἐξ ὑμῶν δὲν ἔκλαυσεν, ὅτι ὁ δυστυχὴς Γιαστούρας κατηγορεῖτο διὰ πράξεις τὰς ὁποίας δὲν ἔπραξεν; Καὶ μάλιστα, ἐπαρουσιάσθησαν καὶ μάρτυρες, ὁ Βρωμοσπητάκης καὶ ὁ Ψαθομάνας. Κύριοι, ἐγὼ εἶμι ὁ Γιαστούρας· σεῖς οἱ δικασταὶ καὶ Βρωμοσπητάκης καὶ Ψαθομάνας εἶναι οἱ ἐχθροὶ μου οἱ ἐνταῦθα, καὶ πρῶτον ὀνομάζω τὸν κ. Καραπάνον.

Καραπάνος. Ἐγὼ δὲν καταδέχομαι . . . (θόρυβος).

Πρόεδρος. Δὲν σὰς ἐπιτρέπεται νὰ ἔρχεσθε εἰς προσωπικὰ (θόρυβος).

Ἀμδράξης. Διὰ νὰ ἐννοήσητε, κύριοι, ὅτι συκοφαντοῦντες θέλουσι νὰ μὲ ἐξώσωσι τοῦ Βουλευτηρίου, ἀποτείνονται εἰς τὴν σεβαστὴν μερίδα, τὴν ὁποίαν σέβομαι, διότι ἔχει μέγαν σκοπὸν εἰς τὴν πατρίδα καὶ ἰδίως πρὸς τὸν ἀξιοτίμον βουλευτὴν Μεσολογγίου καὶ ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως· ποῖαν σχέσιν ἔχει ἡ ἐνστάσις τῆς ἡλικίας μὲ τὸ βούλευμα, τὸ ὁποῖον ἐτυπώθη καὶ διενεμήθη σήμερον δαπάνῃ τοῦ χρυσοκανθάρου Καραπάνου;

Εἰς βουλευτὴς. Ὅταν βλέπητε, Κ. Πρόεδρε, τοιαύτας παρεκτροπὰς, ὀφείλετε νὰ τὸν ἀνακαλῆτε εἰς τὴν τάξιν. (θόρυβος).

Πρόεδρος. Τὸν ἀνεκάλεσα. (θόρυβος).

Ἀμδράξης. Ἀπὸ τούτου τοῦ βήματος ἤκουσα τὴν λέξιν Χρυσοκανθάρους προχθὲς καὶ διὰ τοῦτο ἐνόμιζον ὅτι εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ τὴν εἴπω καὶ ἐγὼ.

Ὁ δυστυχὴς Γιαστούρας, Κ. βουλευταί, θὰ κατεδικάζεταιτο ἀφεύκτως διὰ πράξιν, τὴν ὁποίαν οὐδέποτε ἔπραξεν, ἐὰν ἡ ἀρετὴ τοῦ Γιάννη Ἀγιάνη δὲν ἤθελε συγκινηθῇ, καὶ σῶσθαι τὸν δυστυχῆ κατηγορούμενον· θὰ κατεδικάζεταιτο ἀναμφιβόλως. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην εὐρίσκομαι καὶ ἐγὼ σήμερον καὶ σὰς παρακαλῶ καὶ σὰς ἐξορκίζω εἰς τὴν εὐσυνειδησίαν σας ν' ἀποβάλητε πᾶν ὅ,τι ἐνετυπώθη εἰς ὑμᾶς ἐκ τῆς συκοφαντίας καὶ νὰ μὲ ἀκούσητε ὡς δικασταὶ κατὰ ταύτην τὴν στιγμήν.

Αὐτοὶ οἱ συγγενεῖς μου, κύριοι, οἵτινες ἐγένοντο αἵτιοι τῆς κατηγορίας μου, αὐτὰ μοὶ ἔγραψαν πρὸ ἡμερῶν καὶ δύναμαι νὰ σὰς ἀναγνώσω τὴν ἐπιστολήν, «ὅτι σὺ ὑπῆρξες τὸ ἄθωον θῦμα καὶ ἐπέπρωτο σὺ μὲν νὰ πάθῃς ὅ,τι ἔπαθες, ἡμεῖς δὲ νὰ περιφερώμεθα ὡς ἔρημα πουλιὰ ἀνευ προστασίας. Τί ἤμην, κύριοι, ὅταν κατηγορήθην; Φοιτητὴς πτωχὸς καὶ ἡναγχαζόμενος νὰ ψάλλω εἰς τὰς Ἐκκλησίας διὰ νὰ σπουδάσω, νὰ ἐκπληρώσω τὸν μέγαν μου πόθον τοῦ νὰ σπουδάσω ἐπιστήμην. Εὐρέθη, κύριοι, μία σπεῖρα κακούργων, ἥτις μὲ κατηγορήσε. Σὰς παρουσιάζω τὸ πρόσωπόν μου, κύριοι, αὐτὴν τὴν στιγμήν καὶ δύνασθε νὰ ἐννοήσητε ἐὰν ἡδυνάμην ἐγὼ καὶ νὰ σκεφθῶ τοιοῦτόν τι, ὅστις φρικτὰ αὐτὴν τὴν στιγμήν εἰς μόνην τὴν ἀνάμνησιν, ὅτι ἐγὼ ἤμην ὁ κατηγορηθεὶς. Μὲ κατεδίωκον τότε, κύριοι, διάφορα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα δὲν θέλω νὰ ὀνομάσω.

Δ. Πάλλης. Καλλήτερά νὰ τὰ ὀνομάσητε.

Τιρές. Δὲν εἶναι ἀνάγκη, δὲν εἰσθε ὑποχρεωμένοι.

Ἀμδράξης. Ὁ ἄθως, κύριοι, δὲν φοβεῖται, διότι ἔχει καθαρὸν τὸ μέτωπόν του. Ἡ ἀθωότης οὐδένα φοβεῖται.

Κύριοι, ὅλοι ἐν γένει κατηγορήθημεν. Δὲν θέλω νὰ ἐξισώσω τὸ μηδαμινόν μου ὑποκείμενον πρὸς ἄλλα πρόσωπα κατηγορηθέντα, ἀλλ' ἀπλῶς θὰ ἀναφέρω παραδείγματα τῆς παλαιᾶς καὶ νέας ἱστορίας· ἐν τούτοις θὰ μοὶ ἐπιτρέψετε νὰ σὰς ἀναφέρω ὀλίγα παραδείγματα ἀνθρώπων κατηγορηθέντων.

Τιρές. Εἶναι περιττὸν, Κ. Ἀμδράξη.

Ἀμδράξης. Ὀλίγα, Κύριοι. Ἐνόσω ἐξῆς αὐτὸς ὁ Σωκράτης, δὲν ἦτο ὁ κακούργος τῶν Ἀθηναίων; δὲν τὸν κατηγορήσαν ὡς κακούργον; Καὶ ὅχι μόνον τὸν κατηγορήσαν, ἀλλὰ καὶ τὸν κατεδίκασαν. Καὶ ἐν τούτοις, τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀρετῆς αὐτοὶ οἱ καταδικάσαντες αὐτόν, τῆς ἐστῆσαν ἀνδριάντα. Ἀφίω, Κύριοι, τὸν Ἀριστείδην καὶ τὸν Φωκίωνα, καὶ ἔρχομαι εἰς αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ὁποῖον ὅχι μόνον κατηγορήσαν, ἀλλὰ καὶ τὸν κατεδίκασαν εἰς θάνατον. Καὶ ἐν τούτοις σήμερον 300 περίπου ἑκατομμύρια ἀνθρώπων πίπτουσι πρηνεῖς ἔμπροσθεν τοῦ σταυροῦ τοῦ κατηγορηθέντος καὶ ἀποθανόντος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ.

Τιρές. Δὲν ἔχουν σχέσιν αὐτά.

Ἀμδράξης. Ἀρά γε αὐτὸν τὸν Χρυσόστομον δὲν τὸν κατηγορήσαν; Δὲν τὸν κατηγορήσαν δι' 65 ἐγκλήματα; Τὸν κατηγορήσαν ὡς φονέα, ὡς μοιχόν, ὡς πόρνον καὶ τὰ παρόμοια. Καὶ ὅχι μόνον τὸν κατηγορήσαν, ἀλλὰ καὶ τὸν κατεδίκασαν εἰς ἐξορίαν. Λοιπὸν, ὅσοι κατηγοροῦνται δὲν εἶναι καὶ ἐνοχοὶ, διότι δὲν εἶναι δύσκολον νὰ κατηγορήσῃ τις ἢ νὰ ἀποδείξῃ τοῦτο. Καὶ προκαλῶ πάντα νὰ μοὶ ἀποδείξῃ καὶ τὸ ἐλάχιστον, ἂν ἐγὼ ἔπραξα ἀπὸ τὰ φρικτὰ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα οἱ ἀντίπαλοί μου ἠθέλησαν νὰ φέρωσιν ἐν τῇ Βουλῇ σκοπίμως, διὰ νὰ μὲ ἐξώσωσιν ἐξ αὐτῆς.

Καὶ διατὶ θέλουν νὰ μὲ ἐξώσουν;

Διότι ἡ πατρίς μου μὲ ἐστειλε μὲ τὴν ἐντολήν οὐδὲν νὰ ζητήσω, παρὰ μόνον νὰ φροντίσω νὰ ἐλαττωθῶσι τῶν δυστυχῶν ἐκείνων χωρικῶν τὰ βάρη, τὰ ὁποῖα τοὺς βασανίζουν ἀδιακόπως, καὶ οἱ ὁποῖοι ἐν ᾧ ἐργάζονται ἀδιακόπως, ἐν τούτοις πεινοῦν καὶ γυμνοὶ περιφέρονται. Καὶ ἐὰν, κύριοι, ἠθέλετε ἔλθαι εἰς αὐτὰ τὰ μέρη τὰ ἰδικά μας, ἠθέλεν σὰς κάμει φρικτὴν ἐντύπωσιν, διότι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι δὲν εἶναι συνταγματικοὶ πολῖται, διότι ἐκτὸς τοῦ Νόμου καὶ τοῦ Συντάγματος, ἐκτὸς τοῦ βασιλέως, ἀναγκάζονται ν' ἀναγνωρίζωσι καὶ ἄλλον αὐθέντην, τὸν Καραπάνον, ὁ ὁποῖος ἐπικάθεται ἐπὶ τῆς ῥαχέως των καὶ ἐκμυζᾷ ὡς βδέλλα τὸ αἷμά των. Δι' αὐτὸ θέλουν νὰ μὲ ἐξώσωσιν καὶ ἐπικαλοῦμαι τοῦ Κ. Ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τῆς Βουλῆς ὀλοκλήρου τὴν εὐσυνειδησίαν. Ἐὰν πράγματι εἶμαι ἐνηλιξ νὰ μὲ ἐξώσῃ ἐκ τῆς Βουλῆς, ἐὰν ὅμως ὅχι, ἅς σκεφθῇ καλῶς, διότι ἐν ᾧ εἶμαι ἐνηλιξ μὲ ἐξώσῃ ὡς ἀνήλικα, τότε ἡ κοινωνία, ἡ ὁποία θὰ μὲ βλέπῃ ἐνήλικα, θὰ ἐκτιμήσῃ πολὺ καλὰ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς, ἰδίως τῶν ψηφισάντων.

Ζυγομαλάς. Ποῖος ἔχει μέγала κτήματα εἰς τὴν ἐπαρχίαν σας;

Ἀμδράξης. Ὁ Καραπάνος—Κύριοι, ἐνώπιόν σας εἶμαι κατηγορούμενος, σεῖς εἰσθε οἱ δικασταὶ μου· ἀλλὰ καὶ ὡς δικασταὶ ὀφείλετε νὰ μὲ ἀκούσητε προηγουμένως καὶ κατόπιν νὰ κάμετε ὅ,τι σὰς λέγει ἡ συνειδήσις σας.

Θὰ σὰς διηγηθῶ μίαν περίπτωσιν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦτο περὶ τῆς ἐξώσεως, διότι σὰς θεωρῶ πατέρα τοῦ ἔθνους καὶ ἐγὼ εἶμαι πατὴρ τῆς ἐπαρχίας μου καὶ πατὴρ τοῦ ἔθνους μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης καὶ ὀφείλετε νὰ μὲ ἀκούσητε. Ὅτε ἐνηργεῖντο αἱ ἐκλογαὶ ἐν τῇ

ἐπαρχία μου, μ' ἐκόλεσεν ὁ κ. Καραπάνος καὶ με εἶπε, πρόσχε νὰ εἶσαι μαζί μου ἢ ἄλλως θὰ σὲ καταπολεμήσω.

Καραπάνος. Ψεῦδος ἀναιδέστατον.

Ἀμβράζης. Ἐκεῖνος ὅστις θὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον θὰ τιμωρηθῇ παρ' ἐμοῦ, διότι εἰμι ἑκατομμυριοῦχος.

Πρόεδρος. Περὶ τῆς ἡλικίας πρόκειται.

Φωτήλας. Μὴ τὸν ἐμποδίζετε νὰ ὁμιλήσῃ. (θόρυβος)

Ἀμβράζης. Ἐὰν, Κύριοι, με διακόπτετε, δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ ὁμιλήσω. Τὴν ἡλικίαν τὴν ἔχω· διότι δυστυχῶς ἡ ἔνστασις τῶν ἐνισταμένων δὲν δύναται νὰ μεταβάλλῃ τοὺς φυσικοὺς νόμους. Ἐπομένως δὲν δύναται νὰ μοι ἐλαττώσῃ τὴν ἡλικίαν, ἀφοῦ ἡ παρουσία μου γεγενηία τῇ φωνῇ μονονοχὶ κράζει ὅτι φέρω 31 μαῖους ἢ μαρτίους· διότι εἰμαι τὸ θυμὰ. Τὴν ἡλικίαν τὴν ἔφεραν ὡς πρόφασιν οἱ ἐναντίοι μου, διότι θέλουν ἐξ ἁπαντος νὰ με ἀποβάλουν· ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἔπρεπε νὰ γείνη, διότι εἶναι ἀδικον καὶ τὴν ἀδικίαν πρέπει νὰ τὴν καταπολεμῇ ἡ Βουλὴ. Ἐὰν ἐγὼ, κύριοι, εἰμαι πράγματι ἔνοχος, ἅς ἀποδείξουν τὴν ἔνοχὴν καὶ τότε ἐγὼ πρῶτος νὰ πάθω· ἂν ὅμως δὲν εἰμαι ἔνοχος, ὅπως δὲν εἰμαι, τίς θὰ δυνηθῇ νὰ καταψηφίσῃ κατ' ἐμοῦ;

ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ.

Διὰ τῆς ἀποτυχίας τοῦ κ. **Φιλήμονος** ὡς βουλευτοῦ Ἀττικῆς ἐχέρυσεν ἡ θέσις τοῦ Ἐφόρου τοῦ Βουλευτηρίου, ἐπομένως τοῦ **Ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς**. Λέγομεν ἐχέρυσεν, ἂν καὶ ὁ Ἐφορος δὲν εἶναι ἰσόβιος, ἀλλ' αἰρετός, ἐπομένως ὁ κ. Φιλήμων ἠδύνατο νὰ ἐκλεχθῇ Βουλευτὴς, χωρὶς νὰ ἐκλεχθῇ καὶ Ἐφορος. Ἀλλ' ἡ ἀπὸ ἐξαετίας, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ἐργασία τοῦ κ. Φιλήμονος ὡς Ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης εἶναι τοιαύτη, ὥστε δικαίως ὑφ' ὅλης τῆς κοινῆς γνώμης νομιζομένου τούτου ὡς αὐτόχρημα **Ἰδρυτοῦ** τῆς σπουδαιοτέρας καθ' ὅλον τὸ Κράτος καὶ καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν δημοσίας Βιβλιοθήκης, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ διπλὴ γνώμη μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, εἴτε συμπαθούντων εἴτε μὴ εἰς τὰ πολιτικὰ φρονήματα τοῦ κ. Φιλήμονος, εἴτε ἐκ τῆς πτέρυγος εἰς ἣν οὗτος θὰ ἐτάττετο ἢ ἐξ ἐκείνης καθ' ἣς οὗτος θ' ἀντετάσσετο, ὥστε δικαίως ὅλοι τὴν ἀποτυχίαν του ὡς Βουλευτοῦ Ἀττικῆς ἐθρήνησαν καὶ διὰ τὴν ἀπώλειαν ἑνὸς τῶν ἐγκρίτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου μελῶν διὰ τὰς γνώσεις καὶ τὴν μεγάλην πολιτικὴν ἀγωγὴν του καὶ τὴν καθόλου φιλελεύθερον πορείαν του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς ἣς τὰς προόδους μετὰ φίλτρου εἰδικοῦ παρακολουθοῦμεν καὶ οἱ τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν κάτοικοι, διότι τὴν νομίζομεν ἐκ τῶν δροσερωτέρων πηγῶν τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως, ἐν τόπῳ ἔνθα ἡ πνευματικὴ ἀτμοσφαῖρα εἶναι τόσον ζηρὰ καὶ αὐχμηρὰ καὶ ἀνυδρὸς. Μετὰ τὸ Πανεπιστήμιον ἢ Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς ἦτο τρόπον τινα τὸ μοναδικὸν ὑδραγωγεῖον διὰ τοὺς ζῶντας καὶ πνευματικῶς.

.*

Πρέπει νὰ σᾶς διατυπώσωμεν μερικοὺς ἀριθμοὺς ἵνα ἐννοήσητε πόσον κολοσσάιον εἶναι τὸ ἔργον ἑνὸς ἀτόμου

μὴ ἔχοντος νὰ διαθέσῃ περιουσίαν, ἀλλὰ ζῆλον ἀπειρον, ἱκανότητα θετικὴν καὶ πολλὴν νοημοσύνην, δι' ἔργον τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία ὑπερβαίνει σήμερον εἰς χρήματα τὰ **2,000,000** δραχμῶν.

Ὅταν παρέλαβε τὴν Βιβλιοθήκην ὁ κ. Φιλήμων, ἤρθει τόμους **3,500**

Τὴν στιγμὴν δὲ καθ' ἣν γράφομεν ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς ἀριθμεῖ, ἂν ἀγαπάτε, Τόμους **80,000**

Ἦτοι ὁ κ. Φιλήμων διὰ μόνου τοῦ ζήλου, τῶν σχεσῶν του καὶ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας του, ἥτις ἀπερίβροφα κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ὅλας τὰς ἡμέρας του, ἂν μὴ καὶ τὰς νύκτας, ἐργασίας τὴν ὁποίαν μόνον αὐτὸς ἠδύνατο νὰ κάμῃ, παροϊμιωδῶς ἀντέχων εἰς διανοητικοὺς μόχθους, χωρὶς νὰ στερῇται οὐδὲ τὰς ὥρας τοῦ περιπάτου, τῆς παιδρότητος καὶ τοῦ Νέγρη του, κατάρθωσε νὰ προσέσῃ εἰς τὴν Βιβλιοθήκην Τόμους **76,500**, κατέχοντας χώρον ἐν τῇ Βουλῇ ἐννέα μικρῶν καὶ μεγάλων δωματίων.

Οἰκονομικοὶ πόροι πρὸς τὸ ἐπιβάλλον αὐτὸ ἔργον ἐχρησίμευσαν πρῶτον μὲν αἱ δωρεαὶ τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων, τὰς ὁποίας δι' ἰδιαζόντος ἡλεκτρισμοῦ, μυστηρίου ἰδικοῦ του, προῦκλει ὁ κ. Φιλήμων καὶ αἱ δαπανώμεναι 30,000 κατ' ἔτος δρ., ἅς ὡς Βουλευτὴς καὶ Ἐφορος κατάρθωσε ν' ἀποσπάσῃ παρὰ τῆς Βουλῆς, μὴ δαπανώσης πρὸ αὐτοῦ οὔτε τρισχιλίας δραχμάς.

Μεταξὺ τῶν μεγάλων, ὄντως ἀμερικανικῶν δωρεῶν, διεκρίθησαν αἱ τῶν κ. κ. Κούπα, Βαλαωρίτου, Διδό, Δοσίου, Παρίση, Μιχαὴλ Μελά καὶ ἄλλων.

Καὶ ἤδη ὁ πλοῦτος τῆς Βιβλιοθήκης ὡς πρὸς τὰ Νομικὰ, τὰς Πολιτικὰς Ἐπιστήμας, τὴν Ἱστορίαν, τὴν Γεωγραφίαν καὶ τὰς Περιηγήσεις, ἐξ ὧν τὸ τμήμα τῆς Ἀνατολῆς εἶναι σχεδὸν τέλειον, εἶναι πλοῦτος Ἐκατομμυριοῦχος.

Ὁ κ. Φιλήμων ἐπέστησεν ἰδιαζόντως τὴν προσοχὴν του πρὸς συγκρότησιν μοναδικῆς συλλογῆς ἐνδιαφερούσης εἰς τὴν πνευματικὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους, ἥτοι ὅλων τῶν ἀπὸ Ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τοῦ 1833 ἐκδοθέντων ὑπὸ Ἑλλήνων βιβλίων, εἴτε πρωτοτύπων, εἴτε ἐκ μεταφράσεων.

Συνέστησεν ἐπίσης Τμήμα χειρογράφων, τῶν ὁποίων ὁ πολυτιμότερος ἀδάμας εἶναι ἡ διπλωματικὴ Ἀλληλογραφία τοῦ Μιχαὴλ Βόδα Σούτσου πρὸς τὸν περίφημον Gentz καὶ τοὺς ἄλλους πολιτικοὺς ἀνδράς τῆς Εὐρώπης.

Συνῆψε τακτικὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν ξένων Κυβερνήσεων καὶ Κοινοβουλίων καὶ ἤδη δι' ἀπλῆς ἀνταλλαγῆς, ἡμῶν ἐλάχιστα σχετικῶς προσφερόντων, λαμβάνομεν ὅλους τοὺς ἐπισήμους θησαυροὺς ἐκεῖνων.

Κατήρτισε τὴν τελειοτέραν συλλογὴν καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Εὐρώπην τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, προσενεγκὼν αὐτὸς μόνος ἐξ ἰδίων **300** σῶματα ἐφημερίδων διαφόρων.

Ἐσχημάτισε τελείαν συλλογὴν τῶν Πρακτικῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Βουλῶν.

Συνέλαβε τὴν λαμπρὰν ιδέαν τῆς συστάσεως Στρατιωτικοῦ Μουσείου τῶν ὅπλων καὶ τῶν στολῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀγῶνος.

Ἐπέισε τὸν μέγαν ἐκδότην τῆς Γαλλίας καὶ φιλέλληνα Didot νὰ μᾶς προμηθεύσῃ βιβλία μετὰ τὴν πρωτάκουστον ἐκπτώσιν τῶν 30 % τοῦ Ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Πανεπιστημίου κ. Μελετοπούλου κατορθώσαντος νὰ